

lemmer, som have faaet denne Sætning fat ind, at have deres Opmærksomhed henvendt derpaa. — Det tredje Forslag er det under Nr. 7 stillede; jeg skal herved gjøre opmærksom paa, at ved en Feiltagelse, formodentlig fra min Side, er det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Ablor) blevet optaget mellem Forslagsstillerne, men han skulde ikke have staaet der, da han ikke har tiltraadt det. Forslaget gaaer ud paa, at i § 6 Ordene: „Dette bør dog i Reglen ikke skee, før der er forløbet 12 Timer, efterat Forseelsen er begaaet“ skulle udgaae; dette vil sige, at vi ikke ansee det fornødent, at der hengaaer 12 Timer mellem Forseelsen og Bødens Kjendelse. Naar man lægger Mærke til de Ceremonier, som skulle iagttages ved Kjendelsen af Bøder, og man seer, at det ikke er korporlig Straf, som skal tildeles, troe vi, at det i ethvert Tilfælde vil være overflødig at lade hengaae saa lang Tid mellem det Tidspunkt, da Forseelsen er begaaet, og det, da Straffen bliver idømt, hvilket i nogle Tilfælde kan blive meget byrdefuldt, idet man kan være afhængig af Veiret og andre Omstændigheder s. Ex. Reisens Længde o. desl., og Forholdene væsentligt kunne forandres i denne Mellemtid. — Det er kun disse tre Vædringsforslag, vi have stillet til dette Afsnit; hvad de andre Forslag angaaer, skal jeg opsætte i udtale mig om dem, indtil jeg har hørt, hvad de ærede Forslagsstillere ville fremføre, navnlig med Hensyn til det under Nr. 1 til § 2 stillede Forslag, hvilket jeg, efter hvad der tidligere er passeret, selvfølgelig vil have meget imod at gaae ind paa.

Røepstorff: Jeg har stillet nogle enkelte Vædringsforslag, men, som det høie Thing vil see, langt fra saa mange som iltor. Jeg er forsaavidt meget glad derved, som Bøven derved vil slippe hurtigere igennem; men det er ikke, fordi jeg ikke troer, ligesaa lidt som jeg troede dengang, at der jo kunde trænges til at forandres ikke ubetydeligt ved denne Lov. Det første af de Vædringsforslag, som jeg har stillet, bliver efter den Dieltelse, som den høitæredede Formand har gjort i Følgeordenen, det, som er opført under Nr. 3; det angaaer den anden Straffebestemmelse i § 5. Denne Bestemmelse

gaaer ud paa, at en Mand, som selv har taget sig Landlov eller har havt Landlov og bliver borte nder sin Tid, skal bøde 2 Dages Fyre. Deri er jeg meget enig, at det er en Straf, som kan være meget god, men der maa gjøres Forskjel paa, om Manden har faaet Lov til at gaae i Land, eller om han selv har taget sig Tilladelse dertil. Har han havt Lov til at gaae i Land, kan det, naar han har faaet sig en Taar over Tørsten, nok hælde sig, at han frivillig eller ufrivillig kan blive borte over den Tid, hvori han har Tilladelse til at blive borte, og derfor vil en mildere Straf for et saadant Tilfælde være meget passende. Men naar han uden Tilladelse har forladt Skibet, eller maa skee endog overtraadt et Forbud imod at forlade Skibet, maa han sandelig ansees for at have forbrudt sig i høiere Grad, og derfor ønsker jeg, at der for dette Tilfælde bliver sat en høiere Straf. Jeg har søgt ved dette Vædringsforslag at gjøre det tydeligere og lettere for Skipperen at idømme Straffen, i de forskjellige Tilfælde at komme til et Resultat om, hvor stor den skal være, idet jeg har søgt at udmaale den efter den Tid, hvori Manden bliver borte; naar han bliver een Dag borte straffes han med en mindre Bøde, end naar han bliver flere Dage borte. — Det næste af mine Vædringsforslag, det, som er opført under Nr. 2, og som vil komme til at afstemmes efter Nr. 6, er en Bemyndigelse for Skipperen til istedetfor Bøder at kunne paalægge Skibsfolk nogle andre Arter af Straffe, som jeg selv har seet blive paalagt, og som vistnok Månge, der ikke have seet dem, let kunde tænke sig at være meget hensigtsmæssige og praktiske, nemlig at give den Mand, som har forbrudt sig, Extra-Arbejde, enten med at forfærdige Forbødenheder til Skibet eller tage en Tørn ved Roret, eller staae paa Udfig. Naar en Mand har sin Vagt forbi, er ved de fleste Leiligheder den Tid, som man kalder Frivagt, hans egen, og naar han paa denne generes ved at skulle staae ved Roret eller paa Udfig istedetfor at sove, er dette en Straf, som søles meget, og som Enhver nødig vil idømmes. Nu kan det være Tilfældet, at Skipperen har Folk ombord, som han ikke ønsker at belægge med Pengestraf, enten fordi han i det Hele taget har imod denne